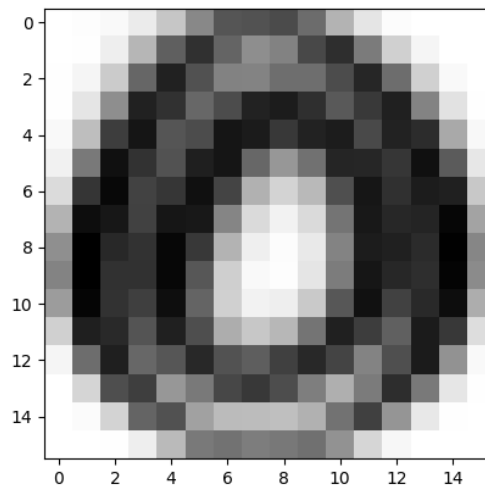

Το επόμενο βήμα (**Βήμα 8**) είναι να σχεδιάσουμε ένα από τα ψηφία που επιθυμούμε χρησιμοποιώντας όχι την μέση τιμή, αλλά την διασπορά των pixel των εικόνων που αντιπροσωπεύουν το επιθυμητό ψηφίο. Αυτό γίνεται με την συνάρτηση `plot_digit_variance`. Για παράδειγμα, για το ψηφίο 0 παίρνουμε την εξής εικόνα:

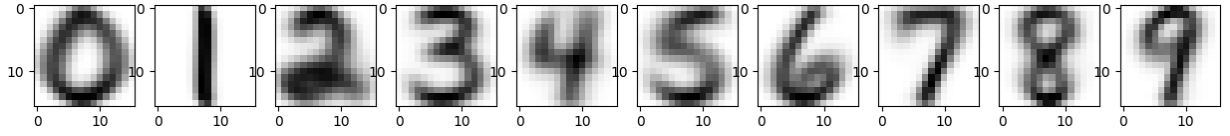

Εικόνα 1: Απεικόνιση του ψηφίου 0 μέσω της διασποράς των pixel

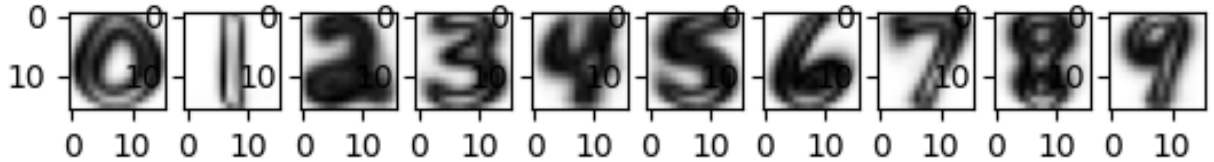
Αν συγκρίνουμε την εικόνα που πήραμε από το ψηφίο 0 μέσω της μέσης τιμής με αυτήν που πήραμε μέσω τις διασποράς θα παρατηρήσουμε κάποιες σχετικά αναμενόμενες διαφορές. Η εικόνα που αντιστοιχεί στην διασπορά έχει τα πιο σκούρα της pixels αυτά που τα αντίστοιχα στην εικόνα της μέσης τιμής είναι τα λιγότερο σκούρα. Για παράδειγμα τα pixels της εικόνας της μέσης τιμής για το 0 είναι περισσότερο σκούρα στις δύο "κορυφές" του 0. Αντίστοιχα, τα pixels της εικόνας της διασποράς είναι λιγότερο σκούρα (περισσότερο γκρι παρά μαύρα) στις κορυφές αυτές. Αυτό είναι αναμενόμενο, καθώς η διασπορά είναι στην ουσία η απόσταση μιας μεταβλητής από την μέση τιμή της.

Για το **Βήμα 9** υπολογίζουμε την μέση τιμή και την διασπορά όλων των pixel για όλα τα δεδομένα εκπαίδευσης. Αυτό μπορεί να γίνει πολύ απλά χρησιμοποιώντας list-comprehension της python και τις συναρτήσεις `digit_mean` και `digit_variance` αντίστοιχα. Παίρνουμε έτσι δύο λίστες 10 γραμμών και 256 στηλών (`mean_X` και `var_X`). Κάθε γραμμή αντιστοιχεί σε ένα ψηφίο και κάθε στήλη στην μέση τιμή και την διασπορά του εκάστοτε pixel.

Για να σχεδιάσουμε όλα τα ψηφία χρησιμοποιούμε τις συνάρτησεις `plot_digits_by_mean` και `plot_digits_by_variance`, οι οποίες χρησιμοποιούν 10 φορές η καθε μία τις συναρτήσεις `digit_mean` και `digit_variance` αντίστοιχα.

Εικόνα 2: Απεικόνιση όλων των ψηφίων μέσω της μέσης τιμής των pixel

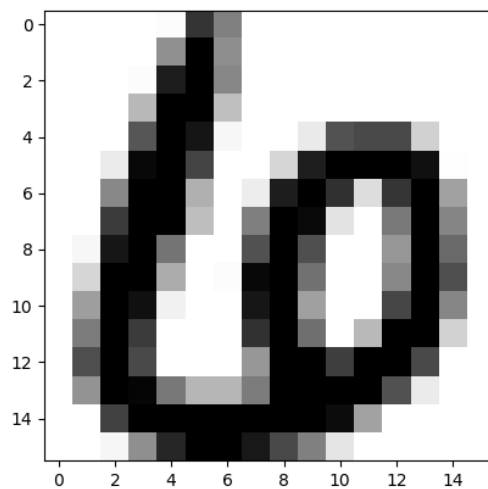
Εικόνα 3: Απεικόνιση όλων των ψηφίων μέσω της διασποράς των pixel

Από το **Βήμα 10** και μετά ξεκινούν οι δοκιμές του ταξινομητή της Ευκλείδειας απόστασης. Αυτός υλοποιείται με την βοήθεια δύο συναρτήσεων. Η συνάρτηση *euclidean_distance* υπολογίζει την Ευκλείδεια απόσταση μεταξύ δύο διανυσμάτων (ή πινάκων) μέσω της σχέσης:

$$d(A, B) = \sqrt{(A[1] - B[1])^2 + (A[2] - B[2])^2 + \dots + (A[N] - B[N])^2} \quad (1)$$

Στην συνέχεια για την ταξινόμηση των στοιχείων του test set καλούμε την συνάρτηση *euclidean_distance_classifier*. Η συνάρτηση αυτή παίρνει ως ορίσματα τα χαρακτηριστικά του test set (test features) καθώς και την λίστα που περιλαμβάνει τις μέσες τιμές όλων των ψηφίων του training set. Υπολογίζει για το κάθε στοιχείο του test set τις ευκλείδειες αποστάσεις του στοιχείου αυτού από τις μέσες τιμές. Επιλέγεται η μικρότερη από αυτές, η οποία ελάχιστη απόσταση είναι αντιπροσωπευτική της κλάσης στην οποία ταξινομήθηκε τελικά το στοιχείο που επιλέξαμε.

Ως πρώτη δοκιμή του ταξινομητή, διαλέγουμε το στοιχείο υπ'αριθμόν 101 των test δεδομένων και το δίνουμε ως είσοδο στον ταξινομητή μας. Για να έχουμε μία καλύτερη εικόνα, το στοιχείο αυτό είναι το εξής:

Εικόνα 4: Το ψηφίο υπ'αριθμόν 101 των test δεδομένων

Αν τρέξουμε τον ταξινομητή μας θα διαπιστώσουμε ότι η ταξινόμηση δεν είναι σωστή. Όπως μπορούμε να διακρίνουμε στην παραπάνω εικόνα, το ψηφίο που αναπαριστά είναι το 6. Παρόλα αυτά ο ταξινομητής δίνει την πρόβλεψη 0. Οπότε "μπερδεύει" το παραπάνω εξάρι με μηδενικό. Αυτό δεν πρέπει να μας αποθαρρύνει αφού ένα μόνο test δεδομένο δεν αρκεί για να βγάλουμε συμπέρασμα για τον ταξινομητή μας. Εξάλλου η παραπάνω εικόνα είναι πράγματι ένα ασυνήθιστο 6 για τα τυπικά χειρόγραφα δεδομένα.

Ερχόμαστε τώρα στο **Βήμα 11**, όπου τροφοδοτούμε τον ταξινομητή μας με όλα τα test δεδομένα. Η συνάρτηση *euclidean_distance_classifier* θα μας γυρίσει ένα % ποσοστό επιτυχίας (δηλαδή τον αριθμό των δεδομένων που ταξινομήθηκαν επιτυχώς διαιρεμένο με τον συνολικό αριθμό των δεδομένων) και μία λίστα με όλες τις προβλέψεις του ταξινομητή (δηλαδή μία λίστα που θα μας λέει σε ποια κατηγορία ταξινομήθηκε το κάθε test δεδομένο). Αν τρέξουμε τον κώδικα και τυπώσουμε τις τιμές τότε θα λάβουμε στην οθόνη μας:

The accuracy of the euclidean distance classifier is: 81.42 %

Το ποσοστό αυτό είναι αρκετά ικανοποιητικό για τον περιορισμένο αυτό όγκο δεδομένων που είχαμε στην διάθεσή μας.

Στο **Βήμα 12** υλοποιούμε τον ταξινομητή της Ευκλείδειας απόστασης σαν έναν scikit-learn estimator. Ουσιαστικά δημιουργούμε μία κλάση *EuclideanDistanceClassifier* της python, μέσα στην οποία θα καλούμε τις κατάλληλες συναρτήσεις που έχουμε ήδη σχηματίσει προηγουμένως στον κώδικα. Η μόνη μεταβλητή που θα αρχικοποιείται στην κλάση είναι η μέση τιμή των κατηγοριών (των ψηφίων) και αυτή θα υπολογίζεται στην συνέχεια από την συνάρτηση *fit* μέσω των *train* δεδομένων. Η συνάρτηση *predict* θα έχει ως είσοδο τα test

features και θα επιστρέφει την λίστα με τις προβλέψεις του ταξινομητή, ενώ η συνάρτηση score θα έχει ως είσοδο τα test features και τα test labels επιστρέφει το ποσοστό επιτυχίας.

Αν θέλουμε να καλέσουμε τώρα τον ταξινομητή μας σαν να ήταν ταξινομητής του scikit-learn θα πρέπει απλά να καλέσουμε την κλάση μας ως:

```
clf = EuclideanDistanceClassifier()
```

Στην συνέχεια θα πρέπει να τροφοδοτήσουμε τα train δεδομένα στην κλάση για να υπολογίσουμε τις μέσες τιμές, μέσω της συνάρτησης fit:

```
clf.fit(out training features)
```

Τέλος, αν θέλουμε να μας επιστραφούν οι προβλέψεις ή η ακρίβεια του ταξινομητή καλούμε τις συναρτήσεις predict ή score αντίστοιχα:

```
clf.predict(our test features)
clf.score(our test features, our test labels)
```

Προφανώς αν τυπώσουμε το score μέσω της παραπάνω κλάσης θα λάβουμε το ίδιο ακριβώς αποτέλεσμα με την συνάρτηση *euclidean_distance_classifier*.

Στο **Βήμα 13** εξερευνούμε λίγο παραπάνω τον ταξινομητή που δημιουργήσαμε υπολογίζοντας το cross-validation-score με την χρήση της τεχνικής K-Folding καθώς επίσης σχεδιάζουμε την περιοχή απόφασης και την καμπύλη εκμάθησης του ταξινομητή.

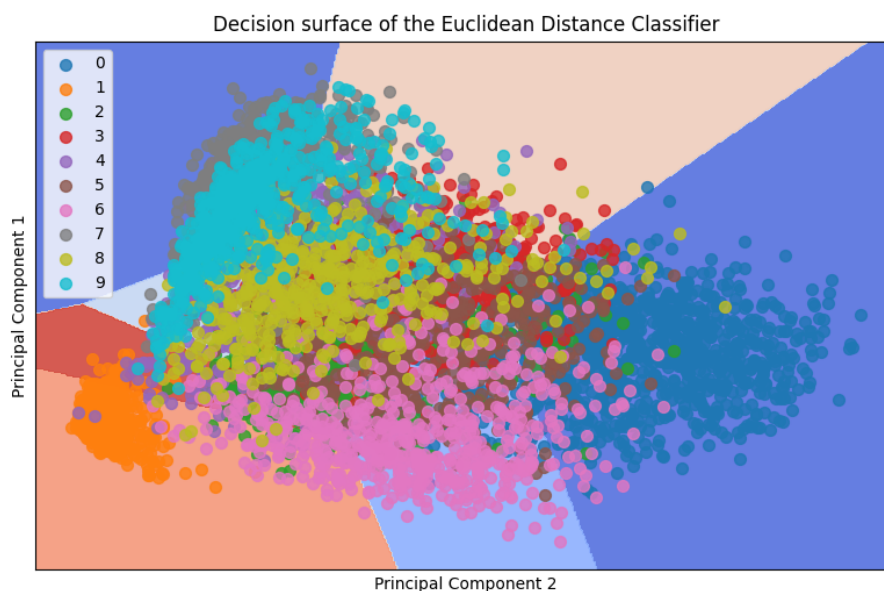
Για τον υπολογισμό του cross-validation-score αντλούμε από το scikit-learn τις κλάσεις KFOLD και *cross_val_score*. Στην συνέχεια καλούμε την συνάρτηση *k_fold_cv* η οποία παίρνει ως είσοδο τα train features και τα train labels και τυπώνει το cross-validation-score και το cross-validation-error. Αναμένουμε σαν cross-validation-score να λάβουμε κάτι λίγο παραπάνω από το score του ταξινομητή μας. Πράγματι, αν καλέσουμε την συνάρτηση τότε θα λάβουμε στην οθόνη:

```
The 5-fold cross-validation score is 84.858036 +-0.181618
The 5-fold cross-validation error is 15.141964 +-0.181618
```

Το ποσοστό του cross-validation είναι περίπου 85 %, λίγο μεγαλύτερο από το 82 % του ταξινομητή.

Στην συνέχεια θα σχεδιάσουμε την επιφάνεια απόφασης του Ευκλείδειου ταξινομητή με την χρήση της συνάρτησης *plot_clf*. Εδώ προκύπτει μία σημαντική δυσκολία. Επειδή η διάσταση του χώρου στον οποίο "ζουν" τα χαρακτηριστικά των εικόνων μας είναι πάρα πολύ μεγάλη (256), είναι φυσικά αδύνατον να τα απεικονίσουμε σε ένα διδιάστατο γράφημα. Για να μπορέσουμε να το καταφέρουμε θα πρέπει κάπως να μειώσουμε την διάσταση του χώρου αυτού, χωρίς όμως να αλλοιώσουμε τα ποιοτικά χαρακτηριστικά των δεδομένων μας. Αυτό μπορεί να επιτευχθεί με την χρήση του αλγορίθμου της *Ανάλυσης σε Κύριες Συνιστώσες*

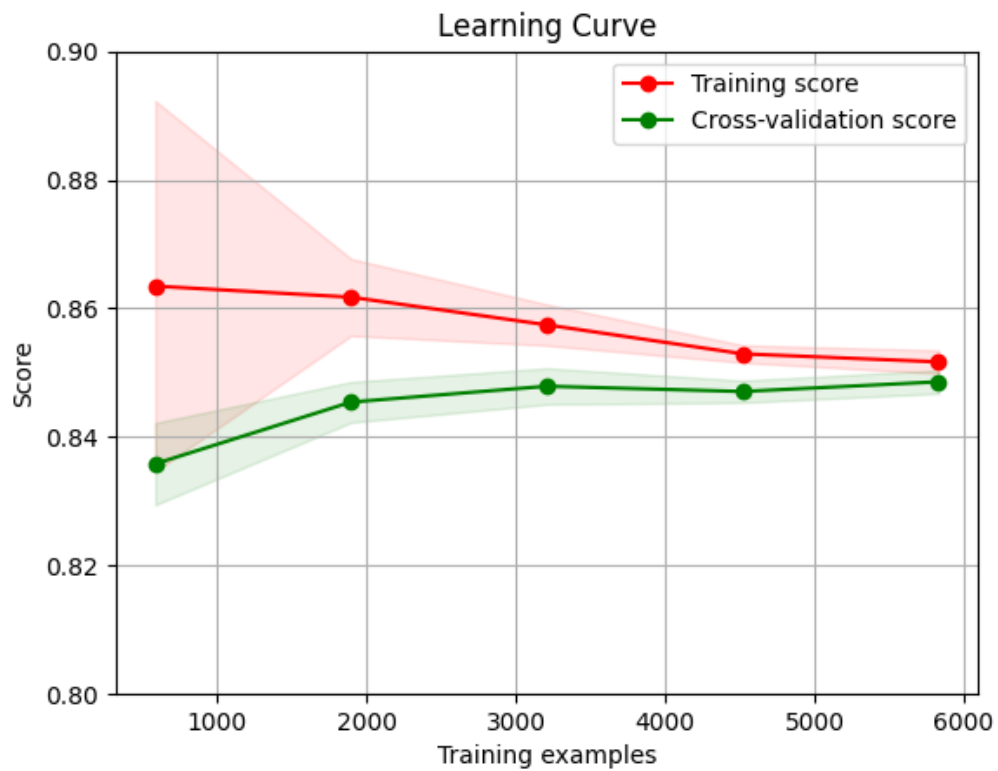
(Principal Component Analysis, PCA). Ο αλγόριθμος αυτός υλοποιείται με την κλάση του Scikit-learn, PCA, όπου θα επιλέξουμε ως επιθυμητό αριθμό συνιστωσών το 2. Ο μετασχηματισμός PCA υλοποιείται μέσα στην συνάρτηση *plot_clf*, πρώτου αρχίσουμε να σχεδιάζουμε το γράφημά μας. Το τελικό αποτέλεσμα μοιάζει ως εξής:

Εικόνα 5: Η επιφάνεια απόφασης του Ευκλείδειου ταξινομητή

Παρατηρούμε ότι η περιοχή απόφασης είναι αρκετά περίπλοκη, καθώς έχουμε 10 διαφορετικές κλάσεις, ανάμεσα στα διάφορα στοιχεία των οποίων υπάρχουν αρκετές αλληλοεπικαλύψεις. Για τον λόγο αυτόν ίσως είναι δύσκολο για τον Ευκλείδειο ταξινομητή να μπορέσει να πιάσει ακρίβεια μεγαλύτερη από 85% ή 90 %. Αν θέλουμε να πετύχουμε κάτι τέτοιο ενδεχομένως να χρειασούμε πολύ περισσότερα δεδομένα εκπαίδευσης ή να χρησιμοποιήσουμε κάποιον άλλο ταξινομητή.

Τέλος σχεδιάζουμε την καμπύλη εκμάθησης του ταξινομητή μας. Αυτό γίνεται μέσω της συνάρτησης *plot_learning_curve*. Παίρνει ως είσοδο τον ταξινομητή (την κλάση που τον αντιπροσωπεύει) και όλα τα train δεδομένα (features, labels).

Εικόνα 6: Η καμπύλη εκμάθησης του Ευκλείδειου ταξινομητή

Όπως αναμέναμε, το cross-validation-score αρχικά αυξάνεται και, όσο προχωρά η εκπαίδευση, τείνει να εξισωθεί με το training score.